№ 29 Փետրվարի 28 (Մարտի 12) 1879 Փետրվարի 28 (Մարտի 12) № 29

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի

Թիֆլիսում ստացվում են միայն խմբագրատան մոտ։

Գաղտագրությունները գնահատվում են ոչ պակաս
Տաքսայի Բանաձևի „Մշակ"

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առավոտեան 10—2 ժամ
(Թատրի հրապարակի և ասն տրիբունի)։

Գաղտագրությունները չեն տպագրվում ետ չի տրվում։

Գաղտագրությունների համար վճարում են
խմբագրությունը բաժին 2 կոպեկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Հայտնվեն և հայոց թատրոնը—Նոր գրքեր։ Ռուսական գրականություն։ Նամակ Զեյթունից։ Նամակ Խոյից։ Նամակ Խոյից։ Նամակ Խոյից։ Նամակ Խոյից։ Նոր գրքեր։ Ազգագրական։ Գեղեցիկ։ Գեղարվեստական։ Ազգագրական։ Մշակների հանդես։ — Գաղտագրություններ։ — Գեղեցիկագրություն։ — Բանաստեղծություններ։ Հայերեն գրություն։

ՀԱՅՈՒՀԻՆ ԵՎ ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆԸ

Հայ օրիորդը գարնանը ընտիր ազգականի հարսանիքի էր ապրել իր ծնողների հաշվով մինչև այն բազմաթիվ բոպիկներ, երբ նա կարժանանար մի ինչի սահմանին գտնվող, մինչև նա կը հասնիր իր կեանքի վերջնական նպատակին որտեղ մի երիտասարդ։ Հանուրն գտնվելուց յետոյ հայ կինը ապրում էր և այժմ էլ շարունակում է ապրել իր տիրոջ, իր սահմանի հաշվով։

Օրիորդ ժամանակ ապրելով իր ծնողների հաշվով, հայ կինը նրանցից կախված է եղել, չէ ունեցել իր անփոփոխ կամքը և գործիքները, սահմանափակվելուց յետոյ հայ կինը ստիպված է եղել իր սահմանի կարիքները ունենալ, նրա կամքը տարբ հանդարել, նրա խելքով պատել։

Անփոփոխ հանգամանքը, անփոփոխ կամք, ցանկություններ և ձգտումներ հայ կինը երբեք չէ ունեցել, այլոմիտեսա նա անկախ չէ եղել և միջոց չէ ունեցել ապրել իր աշխատանքով։

Հայ կինը ստիպված կերպով չէր կարող լինել, որովհետև մեր հասարակական կեանքը կնոջ գործունեությունը հանար ոչինչ ապարդիւ չէր ներկայացնում։

Այժմ հանգամանքները փոխվել են։ Մի քանի տարի պրանից առաջ, երբ մեկը միւսից յետոյ սկսեցին բացվել մեր օրիորդական դպրոցները, վարժուհու հարկաւորությունը առաջ եկաւ և հայ կինը սկսեց վարել այդ պաշտօնը, չը նայելով, որ վարժուհիների մասին լաւ կարծիք չունէին մեր նախապաշարված պատուները և նրանց արդարանալիները։

Հենց որ մի կին ընդունեց վարժուհու պաշտօնը, միանգամայն հնարաւոր դրիանակին. ուստի նրանք ամենայնիւ յ ցանկացողների հետ միանգամայն պաշտօնները չը կարողացան, այնպէս որ կանայք սկսեցին զբաղվել վարժուհի լինելով։ Ուստի բանից դուրս։

Կինը սկսեց պարապել հաշվապահ, մարդու կամ հիմնարկի համար։ Դրանք խառնվածքներում ստանալով անելով, և նոյն նախապաշարված պատուները սկսեցին նրան բանտարկել, մերժել և նրա բարոյականությունը մասին կասկածել....

Մի քանի ժամանակ անցաւ և հայ հասարակությունը հաշտվեց այն մտքի հետ, որ հայ կինը կարող է անկախ լինել, կարող է ապրել իր պարապմունքով, կարող է վարժուհի, անապրեն ուսուցչուհի, հաշվապահ, պաշտոնական լինել։

Այժմ հայ կինը գործունեությունը համար մի նոր ասպարեզ է բացվում։

Թիֆլիսում մի մանուկ որ իր ատրան է շինվում։ Հայ հասարակությունը 30 մանեթի, այլ 30 կոպեկի ատանանք, այն մանանեի, հանանք որ ունեն մարդ ուրախությունով կատարել, և այլն։ Միանգամ մարդը ասաւել հանդուցեցաւ, նոյնպես գործունեությունը ասաւեցաւ։ Եվ նոյնպես ազգերի ասաւեցաւ մարդը, գնան ասկուցաւ և խնդրությունները։ բայց նա մի բան չէ կատարվում նկատելու որ քաղաքում մեջ մեկ խնդրությունով, գրագրությունով ասաւ հոգի հրատարակեն մանեթի գունդ գտնվում։ Կը գտնվի, բայց հոգաւոր մարդ հրատարակ կոպեկի գունդ հրատարակ գրելու չի գտնվի։ Այս ու ասաւեցաւ է հայերենում։ Միայն մեկը մի գրագրությունը։ Միայն մեկը մի գրագրությունը է անում։ մինչ հրատարակ չի ասաւեցաւ։ Ինչպես որ ասաւեցաւ մարդ է։ Ասաւեցաւ, հայերենում գրագրությունը մի գրագրությունը։ Ասաւեցաւ, գրագրությունը մի գրագրությունը։ Ասաւեցաւ, գրագրությունը մի գրագրությունը։ Ասաւեցաւ,

գիրատանուն քինելը չէ նշանակում՝ անբարոյական քինել, որ բարոյական քամ անբարոյական քինելը անհատից է կախված, որ ամենաբարոյական կարող էն քինել ամենաանարատ պարտականություն ունենալը։

Ինչպես հաստատված է, որ մի քանի ժամանակ գանձերի և շատ ցանկացողներ կը լինեն գիրատանուն պարտականություն և մի և նույն ժամանակ կրթիչ բանից հաստատությունը, ազնվացնել նրա զգացմունքները։ Իսկ ուրեմն ամենից էն այն ժամանակին է, երբ առաջին կինը բան կը գտնա գալ, այնուհետև շատերը կը հետևեն նրա գրկանքին և վերջը այնպես կը լինի, որ կանայք ստիպված կը լինեն թատրոնով էլ չը բավականանալ և գտնեն մի ուրիշ պարտականություն փնտռելու։

Ա. Տ. Գ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՎԵՐԻՆ-ԳՅՈՒԼԻՍԻՆ

—

19 փետրվարի

Մեր գլուխը իր մոգությունի սանդուղքներն և փղոսկրյանները նապատ պահու ճանապարհ չը կրեց վերանոցությունների։ Թեև սրա մասին ասրգեն մշակի լուրերում հաղորդված էր, բայց ես ես ասելիքս չեմ համարում մի քանի խոսք ասել։ Հարցն թե ինչպես գոյություն ունեցավ մեր մեջ և սեռ ունեցավ։ Գուցե մեր մեջ էլ կան վերանոցություններ։ Գուցե դրանք էլ գանձագրում էլ գտնվեն։ Գուցե դրանք էլ գանձագրում էլ գտնվեն։ Գուցե դրանք էլ գանձագրում էլ գտնվեն